

Η κρίση ως σουρεαλιστική κατάσταση

| 27 Απρίλιος 2014, 07:00 | Της Γεωργίας Αναστασίου

Ανατρεπτική προσέγγιση από την οπτική γωνία μιας γυναίκας καλλιτέχνιδας

Ξεφεύγοντας από τις συμβατικές μορφές τέχνης, η καλλιτέχνις-εικαστικός **Μαρία Χριστοφόρου**, Λέκτορας στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, παρουσιάζει την τέταρτη ατομική της έκθεση «**Εικαστικό Δρώμενο**», και ταυτόχρονα το βιβλίο της με τίτλο «**Κρίση & Κρίσεις**».

ΟΥΤΟΠΙΑ για εμένα είναι να πιστεύουμε ότι με ένα μαγικό ραβδί μπορούν να αλλάξουν αυτά που μας πληγώνουν...

Η Μαρία Χριστοφόρου πειραματίζεται με τον συνδυασμό νέων τεχνολογιών και προσεγγίζει ανατρεπτικά το θέμα της κρίσης παρουσιάζοντάς την με ένα σουρεαλιστικό τρόπο, όπως ίσως μια γυναίκα καλλιτέχνις, με πολυσύνθετη προσωπικότητα και πολύπλευρους ρόλους, προσεγγίζει την κρίση.

Το φωτογραφικό βιβλίο της Μαρίας Χριστοφόρου ξεδιπλώνει την κρίση μέσα από δύο "κόσμους", δηλαδή τις δύο διαφορετικές "όψεις" της Λευκωσίας όπως η ίδια απαθανάτισε με τον φωτογραφικό της φακό. Όλη αυτή η αποτύπωση πηγάζει καθαρά από την οπτική γωνία μιας γυναίκας καλλιτέχνιδας ως μεταφορέα εικόνων και χρωμάτων και μιας θηλυκής ματιάς που βλέπει το τοπίο με πιο μητρική και στοργική προδιάθεση. Οι φωτογραφίες ίσως να αντικατοπτρίζουν την κρίση, αλλά και τις προσωπικές κρίσεις μας.

Η κρίση έχει επηρεάσει ακόμα και την τέχνη;

Ναι, την έχει επηρεάσει θετικά και αρνητικά, ταυτόχρονα. Από τη μια η τέχνη είναι μια διέξοδος σε όλα αυτά που γίνονται γύρω μας και η κρίση είναι μια αφορμή για δημιουργία. Για εμένα η δημιουργία είναι εσωτερική ανάγκη. Πολλές φορές όμως η τέχνη χρειάζεται οικονομικούς πόρους για να παρουσιαστεί. Έτσι, αυτό από μόνο του δυσκολεύει πολύ την κατάσταση, ειδικά κάτω από τις σημερινές οικονομικές συνθήκες.

Ποια είναι η δική σου οπτική για την κρίση;

Η κρίση, πιστεύω, δεν είναι πρόσφατο φαινόμενο. Πιθανόν να συσχετίζεται με τις προσωπικές κρίσεις μας. Προσπάθησα μέσα από αυτήν τη δουλειά να καθρεφτίσω την πολυδιάστατη και, πιθανώς, σουρεαλιστική κατάσταση τού σήμερα. Η τέχνη με βοηθά να κρατώ ζωντανή τη δημιουργικότητά μου και έχω την πεποίθηση πως, μέσα από την τέχνη και όλες τις μορφές τέχνης γενικότερα, μπορούμε να μετατρέψουμε την κρίση σε αναγέννηση.

Γιατί επιλέγεις να ξεφύγεις από τις συμβατικές μορφές τέχνης;

Υποστηρίζω αυτό που έχω σπουδάσει, που είναι τα αλληλεπιδραστικά πολυμέσα. Εξάλλου είναι αυτό που διδάσκω τα τελευταία 10 χρόνια στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, στο τμήμα Γραφιστικής και Πολυμέσων. Και ελπίζω η τέχνη μου, και η αγάπη μου γι' αυτό που κάνω, να γίνει πηγή έμπνευσης για τους φοιτητές μου. Προσωπικά δεν ξεχωρίζω την τέχνη σε συμβατική και μη. Απλώς εκφράζομαι, λόγω των σπουδών, ίσως με πιο μεγάλη ευκολία, συνδυάζοντας δηλαδή όλες τις μορφές τέχνης μαζί. Με αυτό τον τρόπο περνώ τα δικά μου μηνύματα. Στη συγκεκριμένη δουλειά δημιουργώ μια εγκατάσταση στον χώρο, η οποία αποπνέει θεατρική ατμόσφαιρα και συνδυάζει, με έναν πρωτότυπο τρόπο ψηφιακής

τέχνης, μουσική, βίντεο, κατασκευές και performance. Επιμελούμαι το εικαστικό κομμάτι και είμαι υπεύθυνη επικοινωνίας σε θεατρικές παραστάσεις του Αντρέι Κρουπά και της Νικολέττας Χριστοφόρου.

Δημιουργία

Τι είναι αυτό που σε σπρώχνει να απελευθερωθείς μέσω της τέχνης;

Η ανάγκη μου για δημιουργία, για ελευθερία της έκφρασης είναι ο τρόπος μου να ξεφεύγω από τα στερεότυπα και από τη μιζέρια της καθημερινότητας, ειδικά σε αυτές τις εποχές. Μέσα από τη διαδικασία της δημιουργίας, μέσα από τη τέχνη μου, προσωπικά εκφράζομαι και ελπίζω ότι περνώ τα δικά μου μηνύματα. Εξάλλου, για εμένα η τέχνη είναι μια μορφή κάθαρσης.

Υπάρχουν ευκαιρίες τις μέρες μας για νέους καλλιτέχνες;

Πιστεύω το διαδίκτυο δημιουργεί κάποιες ευκαιρίες στους νέους σήμερα, φτάνει να ψάξεις να τις βρεις. Πιστεύω ότι πολλές φορές τις ευκαιρίες τις δημιουργούμε και εμείς οι ίδιοι. Αυτό που δεν υπάρχει σήμερα γενικά στους νέους καλλιτέχνες, είναι η αισιοδοξία. Γι' αυτό, κατά τη δική μου άποψη, δεν ευθύνονται οι ίδιοι, αλλά η κοινωνία μας που θα έπρεπε να είναι πιο γενναιόδωρη με τους καλλιτέχνες γενικότερα και ειδικά τους νέους.

Τι θα θεωρούσες ουτοπικό σήμερα;

Ουτοπία είναι να πιστεύουμε ότι με ένα μαγικό ραβδί μπορούν να αλλάξουν αυτά που μας πληγώνουν. Χρειάζεται προσπάθεια ατομική και συλλογική και αλλαγή τρόπου σκέψης, για να έχουμε μίαν ανατροπή στη σημερινή κατάσταση.

Συνθήματα...

Ποια είναι η ιδιαιτερότητα του βιβλίου που παρουσιάζεις;

Η ιδιαιτερότητα είναι ότι οι περισσότερες από τις φωτογραφημένες εικόνες που παρουσιάζονται δεν υφίστανται πλέον. Αξίζει να σημειωθεί πως τα συνθήματα είναι αναλώσιμα και ευμετάβλητα, όπως ταυτόχρονα και η αναδόμηση της πόλης. Επίσης έχω την αίσθηση ότι ο αναγνώστης είναι ελεύθερος να δει και να κρίνει.

Κρίση και κρίσεις. Τι τα συνδέει και τι τα χωρίζει;

Οι φωτογραφίες του βιβλίου μου, ίσως να αντικατοπτρίζουν την κρίση αλλά και τις προσωπικές κρίσεις μας. Οι κρίσεις μας ίσως να οδήγησαν σε αυτή την κρίση. Ίσως πάλι να καθρεφτίζουν την πολυδιάστατη και πιθανώς τη σουρεαλιστική κατάσταση τού σήμερα. Η κρίση, άλλωστε, δεν είναι πρόσφατο φαινόμενο. Εικόνες αδιάφορες και ασχήμιας ανταμώνουν με εικόνες όμορφες και δημιουργικές. Το μαύρο παλεύει με το άσπρο. Δεν είναι έτσι, άλλωστε, και η ζωή μας; Ένα παζλ από συναισθήματα και χρώματα; Στο εικαστικό δρώμενο παρουσιάζω την προσωπική μου κρίση αλλά και τη γενικότερη κρίση μετά το κούρεμα. Δηλαδή τον τρόπο που αντιμετωπίστηκε η κρίση, τις επιπτώσεις στον λογαριασμό μας, την αφέλεια και τη δυσκολία ίσως να αποδεχτούμε αυτή την κατάσταση.

Ως καλλιτέχνης επιλέγεις να εκφράζεσαι μέσω της τέχνης σου. Τι μηνύματα θέλεις να περάσεις στο κοινό;

Η οικονομική κρίση μάς έχει επηρεάσει όλους. Πρέπει να βρίσκουμε τρόπους να αποφορτιζόμαστε. Η τέχνη είναι ένας από αυτούς. Θέλω με διακριτικό χιούμορ να προβληματίσω και να παρουσιάζω τη σημερινή κατάσταση, την οποία εγώ θεωρώ σουρεαλιστική.

Εγκαίνια:

Σάββατο 3 Μαΐου 2014, στην Καστελιώτισσα, στις 19.30.

Ώρες λειτουργίας της έκθεσης:

Σάββατο 3 Μαΐου: 19.30-22.30. Κυριακή 4 Μαΐου: 11.00-22.30